

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 80Ek/725/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120289895
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120289895.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BPT LEASING, a.s., so sídlom Drieňová 34, 821 02 Bratislava - Ružinov, IČO: 31357814, zast. Vladimír Šárnik, advokát so sídlom Rožňavská 2, 821 01 Bratislava - Ružinov, IČO: 30865077 proti povinnému: J., nar: X.X.XXXX, so sídlom J. XXX/XX, XXX XX M., IČO: XXXXXXXX o vymoženie 9615,79 eura s príslušenstvom na základe exekučných titulov - Rozsudku a Uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 39Cbi/69/20110 zo dňa 03.11.2011, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 80Ek/725/2020 zo dňa 10. 06. 2020, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 80Ek/725/2020 zo dňa 10. 06. 2020 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený **n e m á** nárok na náhradu trov konania o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 80Ek/725/2020 zo dňa 10. 06. 2020.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol doručený súdu dňa 03.05.2020, domáhal od povinného o vymoženie 9615,79 EUR s príslušenstvom na základe exekučných titulov - Rozsudku a Uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 39Cbi/69/20110 zo dňa 03.11.2011 (ďalej ako „exekučný titul“).

2. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, vydaným vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 80Ek/725/2020 zo dňa 10. 06. 2020 súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietol v časti vymoženia výšky iných trov 42,00 eur.

3. Proti uzneseniu podal oprávnený včas sťažnosť, ktorú odôvodnil predovšetkým tým, cit.: „Ust. § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z. sa týka výlučne trov spojených s opätovným podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Náhrada tzv. iných trov titulom paušálnych trov pri zastavení starej exekúcie však nepredstavuje trovy spojené s podaním návrhu, ale príslušenstvo exekučné vymáhanej pohľadávky, tzv. náklady spojené s jej uplatnením (§ 121 ods. 3 OZ). Výklad ust. § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z. prezentovaný súdom odporuje čl. 20 a čl. 46 Ústavy SR, keďže oprávneného zbavuje možnosti uplatniť si proti povinnému náklady vynaložené na vymáhanie pohľadávky a to dokonca v dôsledku svojvoľného populistického zastavenia exekúcie a teda bez legitímneho vecného dôvodu, čo nemôže obstať v ústavnom teste proporcionality. Čl. 152 ods. 4 Ústavy SR pritom ukladá súdu povinnosť ústavne konformného výkladu.“ Navrhol preto sťažnosťou napadnuté uznesenie zrušiť.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 250 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z.z. (ďalej len „CSP“), ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

6. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 233/2019 Z.z.“), okrem náhrady súdneho poplatku za návrh podľa odseku 1 oprávnený nemá nárok na náhradu trov spojených s jeho podaním.

7. Po preskúmaní sťažnosti oprávneného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka dospel súd k záveru, že bola podaná včas, ale je v celom rozsahu nedôvodná. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel k záveru, že skutkový stav veci bol zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Aj keď sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení a podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nemusí rozhodnutie obsahovať odôvodnenie, na zdôraznenie správnosti uvádza dôvody, ktoré viedli k zamietnutiu sťažnosti oprávneného.

8. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku súd zamietol uplatnený nárok oprávneného na vymoženie iných trov vo výške 42,00 eur. Oprávnený sa s uvedeným záverom nestotožnil, argumentujúc že nejde o trovy spojené s návrhom ale o náklady spojené s jej uplatnením (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka). K uvedenému súd uvádza, že pokiaľ ide o sumu 42,00 eur, ktorá predstavuje oprávneným uhradené trovy starej exekúcie ukončenej ex-lege za splnenia podmienok uvedených v zákone č. 233/2019 Z.z., na túto nedisponuje oprávnený spôsobilým exekučným titulom proti povinnému. Ako vyplýva z § 6 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z., upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov je exekučným titulom. No uvedený exekučný titul predstavuje oprávnenie súdneho exekútora vymáhať paušálne trovy od oprávneného. Uvedený exekučný titul nezaväzuje k plneniu povinného (ktorému sa ani nedoručuje) a ani nie je vydaný v prospech oprávneného. Oprávnený tak nedisponuje exekučným titulom na vymáhanie paušálnych trov od povinného. Úhradou paušálnych trov oprávneným súdnemu exekútorovi totiž podľa názoru súdu nedochádza k prechodu práva z exekučného titulu (zo súdneho exekútora na oprávneného) a ani nedochádza k prechodu uloženej povinnosti z exekučného titulu (z oprávneného na povinného). Taktiež, ako vyplýva bez akýchkoľvek pochybností z ustanovenia § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z., okrem náhrady súdneho poplatku za návrh, oprávnený nemá nárok na náhradu trov spojených s jeho podaním. Oprávnený tak nedisponuje exekučným titulom na vymáhanie sumy 42,00 eur od povinného a uvedené náklady oprávneného nie je možné podľa § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z. uplatňovať ani ako náhradu trov spojených s podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Z uvedených dôvodov, pokiaľ mieni oprávnený uvedený nárok uplatniť v exekúcii ako príslušenstvo podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, potom absentuje spôsobilý exekučný titul na jeho uplatnenie.

9. K námietke oprávneného, že išlo populistické svojvoľné zastavenie exekúcie súd uvádza, že zákonom 233/2019 Z.z. došlo „abstrahujúc od iných dôvodov zastavenia exekúcie, vo svojej podstate k legálnej definícii pojmu „nemajetnosť“, a teda k legálnej definícii skutkového stavu, pri ktorom dochádza k zastaveniu exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017 (exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie). Z ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z.z. bez akýchkoľvek pochybností vyplýva zákonná prezumcia, že ak v rozhodnej dobe nedošlo k vymoženiu celého vymáhaného nároku, platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie. Uvedené zistenie je aj dôvodom na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31. 03. 2017. Ako vyplýva z Upovedomenia o zastavení starej exekúcie, exekúcia proti povinnému trvala od 29. 05. 2014 (doručenie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi) do jej zastavenia dňa 12. 03. 2020, teda takmer 6 rokov s výsledkom vymáhania: 0,00 eur. Pokiaľ sa za takmer šesť rokov nepodarilo vymôcť nárok oprávneného, je to bez pochybností dôvodom na zastavenie exekúcie pre tzv. nemajetnosť povinného, zvlášť ak súdy majú rozhodovať podľa skutkového stavu, ktorý tu je v čase vydania rozhodnutia. Rešpektujúc očakávania oprávneného o vymožení pohľadávky však súd pripomína, že tieto očakávania nie je možné považovať za „večné“ a teda trvajúce až do straty právnej subjektivity povinných osôb, a teda že je legitímna požiadavka zákonodarcu na časovom ohraničení trvania exekúcie (porovnaj právne poriadky iných štátov kontinentálneho systému práva, z ktorého vyplýva, že systém časovo neobmedzeného výkonu rozhodnutia je výnimočným). Zákonodarca pristúpil k regulácii uvedeného stavu zavedením časového obmedzenia trvania exekúcie (porovnaj § 61n ods. 1 písm. c) a d) Exekučného poriadku upravujúce zastavenie exekúcie po uplynutí času na zistenie exekvovateľného majetku povinného) s tým, že oprávnený má možnosť podať návrh na vykonanie exekúcie opätovne. Náklady, ktoré s tým oprávnenému vznikajú, však znáša sám, nakoľko vo výsledku bol s podaním predchádzajúceho návrhu na vykonanie exekúcie neúspešný. Súd pri rešpektovaní ústavných pravidiel právneho štátu, nepovažuje za legitímne prenášanie nákladov spojených s (opakovaným) vedením exekúcie z oprávneného na povinného (či súdneho exekútora), pokiaľ oprávnený nie je s vedením exekúcie úspešný.

10. K uvedeným záverom súd, na zdôraznenie správnosti uvádza, že Ústavný súd Slovenskej republiky v odôvodnení uznesenia č.k. II. ÚS 209/2020-20 zo dňa 12. 05. 2020, ktorým odmietal ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, o.i. uviedol, cit.: „Zmyslom a účelom prijatia zákona č. 233/2019 Z. z. bolo riešiť neúnosnú situáciu na exekučných súdoch, kde sa v státisícoch exekučných konaní viedla exekúcia proti povinným dlhodobo neúspešne a v konečnom dôsledku tento stav vyúsťoval až do kolízie s princípom právnej istoty subjektov exekučného konania. Zákonodarca túto situáciu neriešil novelou exekučného poriadku, ale samostatným zákonom, ktorým, ako už bolo uvedené, zaviedol okrem iného aj pojem stará exekúcia. Zákon č. 233/2019 Z. z. zároveň upravuje, čo treba v tomto prípade a pre účel zastavenia starej exekúcie považovať za nemajetnosť povinného. Pre úplnosť je potrebné dodať, že povinnosť oprávneného znášať trovy exekúcie pri zastavení konania pre nemajetnosť povinného alebo v iných predpokladaných prípadoch obsahuje aj „generálna“ právna úprava (§ 203 Exekučného poriadku v znení od 1. februára 2002 do 31. marca 2017; v znení Exekučného poriadku od 1. apríla 2017 je to § 199c ods. 1, pozn.). Aj z uvedeného je zrejmé, že názor oprávneného, podľa ktorého ide o populistické zastavenie exekúcie, bez legitímneho vecného dôvodu, nie je správny, keď aj podľa ústavného súdu, vecným dôvodom bolo riešenie neúnosnej situácie na exekučných súdoch, legitímnym dôvodom bola z toho dôvodu kolízia s princípom právnej istoty subjektov exekučného konania, a to aj zadefinovaním nemajetnosti povinného, ako už uviedol súd vo svojich úvahách v odseku 9. odôvodnenia.

11. K námietke zmätočnosti v odsekoch 15. a 17. sťažnosťou napadnutého uznesenia súd uvádza, že táto je dôvodná, ale nakoľko je rozhodnutie vo výroku vecne správne, nemalo by žiadny význam iba z tohto dôvodu sťažnosťou napadnuté rozhodnutie zrušiť.

12. Z vyššie uvedených dôvodov sudca podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 202 ods. 1 Exekučného poriadku sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 80Ek/725/2020 zo dňa 10. 06. 2020 vydanému vyšším súdnym úradníkom zamietol, keď sa stotožnil so záverom, že návrh na vykonanie exekúcie je v časti vymožená výšky iných trov 42,00 eur od povinného nedôvodný, keď oprávnený nedisponuje exekučným titulom na ich vymáhanie a iné trovy ako zaplatený súdny poplatok nie je možné podľa § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z. od povinného vymáhať, nejde teda ani o trovy exekúcie oprávneného, a preto podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku je daný dôvod na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie v časti 42,00 eur.

13. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti oprávneného rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o oprávneným podanej sťažnosti neúspešný oprávnený nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).